

V Českých Budějovicích 12. 6. 2026

Milí přátelé,

srdečně Vás zdravím v měsíci červnu, který je pro nás krásným obdobím – časem dlouhých dnů, světla, a také připomínkou Boží blízkosti v našem každodenním životě. Příroda je v plném květu a svou krásou svědčí o lásce Stvořitele, který nás nikdy neopouští.

Červen je zvláštním způsobem zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Toto Srdce, probodené z lásky k nám, je pramenem milosrdenství, odpuštění i naděje. Kolikrát jsme v životě zakusili, že právě v těžkých chvílích bylo Ježíšovo Srdce naším útočištěm! V tichu svého srdce se můžeme vracet k okamžikům, kdy jsme se k Němu utíkali – ať už při radostech, nebo bolestech. V této souvislosti si můžeme připomenout slova českobudějovického biskupa Josefa Hloucha, který říkal: *„Srdce Kristovo je otevřené pro každého člověka – nikdo není vyloučen z jeho lásky.“* Tato slova v sobě nesou velké povzbuzení i pro Vás, kteří jste mnohé prožili a můžete svědčit o Boží věrnosti.

Hned vedle této slavnosti si připomínáme i Neposkvrněné Srdce Panny Marie. Mariino srdce je obrazem tiché věrnosti, pokory a odevzdanosti. Kolik z nás se naučilo modlit a věřit právě skrze úctu k Panně Marii! Její srdce nás učí, že i v tichosti a skrytosti má náš život velkou hodnotu. Nevyčnivala hlasitostí, ale hloubkou. Možná i Vám je tato cesta blízká. Po mnoha letech života člověk ví, že ne vše je třeba vyslovit, ale že mnoho dobrého zraje v tichu. Vaše modlitby, oběti, laskavá slova i trpělivost nesou ovoce, i když nemusí být vždy viditelné. *Vzpomenete si, kdo Vás naučil modlit se růženec?* Kolik už asi bylo chvil, kdy jste brali do ruky růženec – ať v rodině, nebo ve farním i jiném společenství, ale též o samotě – a svěřovali jste Panně Marii své starosti i své blízké.

V sobotu 6. června jsme prožili velkou a krásnou slavnost blahořečení Jana Buly a Václava Drboly. Hned, co započalo přihlašování, mi bylo jasné, že nesmím chybět. Také jsem o nich něco i z dřívějšíka věděla, např. mám doma a četla jsem knížku od Jiřího Mikuláška *„Sejdeme se v nebi – Životní příběh mladého kněze Jana Buly“*. Zajímají mě dějiny naší země a zvláště ty nedávné, cítím se být toho součástí a zároveň zodpovědná za to, co můžu udělat já, a nic na tom nemění ani to, že si to tak málo pamatuji.

Velice mě oslovila hesla blahořečení Věrnost pravdě, Síla lásky a Moc odpouštění. Byla jsem tak ještě víc vtahována do toho propojit odkaz nových blahoslavených se svými životními zkušenostmi a uvědomit si, jak je to u mě – hrát s rozdanými kartami s důvěrou v Boha a nestěžovat si a ani to neztěžovat sobě a druhým, čerpat sílu a lásku v rodině a dávat ji dál a odpouštět. V kázání kardinála Michaela Czerneho mě hodně zaujala reflexe nad slovy apoštola Pavla: „Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Dnes bychom tuto otázku mohli rozšířit: co pomalu a nenápadně otupuje naše svědomí a odděluje nás od pravdy? Pohodlí? Strach ze ztráty postavení? Touha po klidu za každou cenu? Blahoslavení Jan a Václav nám ukazují, že pravda evangelia není slučitelná s takovými kompromisy." Vede mě to k zamyšlení – co vlastně otupuje mé svědomí a odvádí mě od Boha a od toho zůstat věrná v pravdě a v Kristově lásce? *Ať už jste někteří mohli být účastni také přímo, anebo jste slavnost sledovali doma, co oslovilo Vás?*

Jejich památku si připomínáme 17. června – blahoslavené kněze, kteří zůstali věrní Kristu i v těžkých dobách pronásledování. Jejich svědectví je silnou výzvou i pro nás. Možná právě Vy, kteří jste dlouhá léta aktivně žili ve farnostech, nesete také silné svědectví – někdy nenápadné, ale o to cennější. Vaše věrnost, modlitba, ochota pomáhat, účast na životě církve – to vše má obrovskou hodnotu. *Vzpomeňte na lidi, kterým jste byli oporou, na chvíle, kdy jste mohli být svědky víry.* To vše je součástí vašeho „ano“, které Bůh vidí.

Na konci měsíce slavíme slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla. Tito dva muži, každý jiný, a přesto spojení stejnou vírou, jsou základem církve. Petr – skála přes svou lidskou slabost obstál díky Kristu. Pavel – horlivý hlasatel evangelia, který přinesl víru národům. Jejich životy nám připomínají, že Bůh si vybírá lidi takové, jací jsou – a proměňuje je. Pro nás i pro naši církev jsou Petr a Pavel znamením jednoty a odvahy. Možná i my jsme někdy zakusili slabost jako Petr, nebo hledání své cesty jako Pavel. Přesto nás Bůh vede a stále povzbuzuje, abychom neztratili víru.

Ze srdce vám přeji požehnané dny, naplněné pokojem Kristova Srdce a ochranou Matky Boží.

S pozdravem i v modlitbách za Vás

Iva Anežka Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory